

forskel i den til grund for klubberne liggende lovgivning. Burde man ikke overveje ændringer for at komme urimelighederne til livs.

Ser man på støttemulighederne med hensyn til etablering af åbne klubber, kan man under henvisning til lov om ungdoms- og aftenskolen opnå statstilskud, for tiden maksimalt 15.000 kr., under forudsætning af, at kommunen yder tilsvarende beløb. Lovforslaget indeholder forslag om forhøjelse af statstilskuddet til 25.000 kr. Dette må ses som et skridt i retning af at udjævne forskelle i etableringsmuligheder; dog skal kommunen fortsat være villig til at yde tilsvarende beløb. Det er ofte vanskeligt at overbevise en kommunalbestyrelse i en mindre kommune om det rimelige i at belaste kommunens budget og regnskab med så forholdsvis store summer til dette formål. Ser vi på etableringsmulighederne i henhold til lov om børne- og ungdomsforsorg, finder man i denne lovs § 74 ganske andre og væsentlig bedre støttemuligheder. Ved forsøg på gennemførelsen af en ny lov, som bl. a. omhandler etablering af klubber, må det være rimeligt at sammenligne med den lov, ifølge hvilken det tilpligtes kommunen at oprette bl. a. klubber. Det er klart, at forskellige økonomiske støttemuligheder med hensyn til etablering giver sig udslag i vidt forskellige og fra hinanden stærkt afvigende rammer, hvori man forsøger at drive et ungdomsarbejde med samme idé og formål. Nogle klubber har særdeles gode trivselsmuligheder — andre klubber har det ikke.

Det er vel forståeligt omend ikke særlig heldigt, at afvigelser i de grundlæggende principper afstedkommer endnu større afvigelser, når vi kommer ud i funktionerne og i klubbernes daglige drift. At disse forhold ligeledes medfører, at klubledere og medarbejdere i mange, mange spørgsmål står helt uforstående over for de mange driftsmæssige divergencer, er nogenlunde forståeligt, men heller ikke heldigt. At forholdene i det hele bevirker et uheldigt arbejdsklima for klubberne som helhed er en kendsgerning. Behov for orientering synes umættelig og rimelige forklaringer umulige.

Ser man på direktoratet for børne- og ungdomsforsorgens cirkulære af 1. februar 1962, „Cirkulære om betingelser for anerkendelse af fritids- og ungdomsklubber“,

finder man heri nedfældet retningslinjer, som giver rammerne for driften af ca. halvdelen af landets åbne klubber. Disse rammer sammenholdt med nævnte direktorats vejledning vedrørende budgetlægning og regnskabsføring giver de trivselsmuligheder og de funktionsmuligheder, som lovgiverne har fundet rimelige og hensigtsmæssige, for så vidt angår fritids- og ungdomsklubarbejdet, og vi kan tilføje, at omtalte regler også reelt giver klubberne og disses ledere gode muligheder for at udføre et sundt og et godt arbejde.

Under henvisning til ovenfor anførte kunne det synes glædeligt, når man i bemærkninger til lovforslaget flere steder tilkendegiver, at der ikke er forskel på virksomheden i ungdomsklubber, der er godkendt henholdsvis under undervisningsministeriet og under socialministeriet (familieministeriet), samt at man fortsat ønsker, at klubbernes betingelser i videst mulig udstrækning må svare til de regler, der er gældende for de under lov om børne- og ungdomsforsorg godkendte klubber og endelig, at man ved udfærdigelsen af gennemførelsesbekendtgørelsen vil være opmærksom på disse forhold. I praksis ser det lidt anderledes ud, idet virksomheden i de åbne klubber under undervisningsministeriet er afhængig af lokale myndigheder, kommuner og amter, f. eks. i henseende til, hvilke udgifter der kan påføres klubbernes driftsregnskaber som tilskudsberettigede driftsudgifter. Eksempelvis kan vi henvise til vore bemærkninger til § 34, stk. 2, tilskud, hvorefter det ser ud, som om lokale betragtninger danner praksis og skaber regler for, hvilke trivsels-, aktivitets- og udfoldelsesmuligheder der skal gælde inden for lokale geografiske områder. For os ser det ud, som om myndighederne inden for børne- og ungdomsforsorgen i de administrative regler for klubberne har haft mulighed for at tage tilstrækkeligt hensyn til, at en klub er en levende organisme, som nødvendigvis udvikler sig i takt med samfundsudviklingen, medens myndighederne inden for ungdoms- og aftenskoleområdet gennem de der gældende administrative regler for åbne klubber har søgt at begrænse klubbernes muligheder for udvikling. At man klubfolk imellem finder disse uligheder uforståelige forekommer umiddelbart indlysende. Også vi finder det ofte vanskeligt,